

JAARVERSLAG 2017
Stichting Kruispunt

Inhoud

Voorwoord door de voorzitter	2
Veilig en wel	3
Activiteitenverslag	6
Ervaringsverhaal gastvrouw	11
Ervaringsverhaal vrijwilliger	11
Ervaringsverhaal stagiair	12
Ervaringsverhaal kookvrijwilliger	12
Verslag onderhoudswerkzaamheden	14
Kookgroepen	17
Personeel	18
Financieel Jaarverslag	19
Fondsenwerving	22
Schenken	22
Gegevens stichting Kruispunt	23
Aanmeldingsformulier donateur	24

Voorwoord

Weer is er een jaar voorbij. Ook 2017 is omgevlogen.

Het was voor Kruispunt een goed jaar. We hebben weer heel veel, ook nieuwe, mensen een rustplek kunnen bieden, met een kop koffie of thee en in de namiddag een maaltijd. De hectiek neemt nog steeds toe, maar het geeft ook rust te weten dat we intussen redelijk weten hoe daar mee om te gaan. De toename van de hectiek zit vooral in de toenemende psychische problematiek die steeds meer bezoekers meebrengen. Dat zorgt voor onvoorspelbaarheid en rusteloosheid bij de bezoekers, die natuurlijk zijn uitwerking niet mist bij onze gastvrouwen en vrijwilligers. Desondanks slagen we er nog steeds in nieuwe vrijwilligers en gastvrouwen te vinden bij vacatures, ook al gaat dat niet altijd even gemakkelijk. Ieder keer lukt het ons toch weer!

Met de buurt zijn we in wat rustiger vaarwater terecht gekomen. Een belangrijke rol daarbij vervullen de straatcoaches. De gemeente zet vanaf het voorjaar van 2017 drie straatcoaches in rondom de dag- en nachtvoorziening. Zij houden toezicht op straat. Dat doen ze op een voortreffelijke wijze. Ze leveren maatwerk, zoeken contact met iedere bezoeker die vaker komt en bouwen zo een band op gebaseerd op wederzijds respect. Hoe anders was dat in 2016 met de beveiligers! Dat mislukte totaal omdat de beveiligers willekeurig vriendjes en vijanden maakten met onze bezoekers. Gelukkig werd dat experiment na enige maanden beëindigd. We zijn zeer blij met “onze” straatcoaches.

Het achterstallig onderhoud aan het pand hebben we in gezamenlijkheid met de bovenburen zo goed mogelijk ingelopen en een aanvang gemaakt met het opknappen van de gang, het verven van de wanden in de bezoekersruimte, de entree en het kantoortje. In de eerste maanden van 2018 worden deze werkzaamheden afgerond en zijn onze ruimtes weer allemaal op orde.

Financieel hebben we ook een goed jaar achter de rug. Door een aantal grote donaties konden we meer giften dan gebruikelijk noteren. Zodoende hebben we voor het eerst sinds drie jaar een klein overschot in plaats van een tekort van zo'n € 10.000. Een structureel financieel succes hebben we bereikt door overeenstemming met onze wethouder Martijn Leisink over de jaarlijkse bijdrage van de gemeente. De gemeente financiert vanaf 2018 al onze personele lasten en wij de overige exploitatiekosten. Dit betekent voor ons een structurele verbetering van ongeveer € 25.000 per jaar. Dat geeft echt lucht en is een hoop zorg minder voor het bestuur! We zijn het gemeentebestuur zeer dankbaar hiervoor.

Dit wordt mijn laatste jaar als voorzitter van Kruispunt. Begin 2019 ben ik 2x vier jaar voorzitter en volgens de statuten moet ieder bestuurslid na 8 jaar opkrassen. Dat is jammer, maar ook goed. Dit jaar gaan we op zoek naar een nieuwe voorzitter en die persoon zal ook weer zijn of haar netwerk meebrengen, waar Kruispunt dan weer van kan profiteren. Nieuwe bestuursleden geven ook weer nieuwe mogelijkheden heb ik de afgelopen acht jaren gemerkt.

Op de volgende pagina's kunt u in een aantal verhalen lezen over wat er in 2017 is gebeurd aan bijzondere dingen. Ik beveel u de verhalen van harte aan!

Barth van Eeten
Voorzitter

Veilig en wel

Een hulpverleenster die haar cliënt al lange tijd niet kon vinden, kwam bij het Kruispunt langs omdat ze gehoord had dat hij daar regelmatig kwam. Nadat we op kantoor met zijn drieën gesproken hadden, vroeg ze mij, toen zij en ik alleen zaten: "Houden jullie altijd gesprekken hier op kantoor, ook als je alleen bent met een cliënt?" Ik kon het niet nalaten te zeggen, dat wij geen cliënten hebben, alleen bezoekers. Maar inderdaad, wij voerden hier gesprekken met mensen apart. Ze sprak haar verbazing uit: er was hier geen veiligheid ingebouwd, geen alarmsysteem, geen camera's, niks. Ze vroeg of ik me nooit onveilig voelde met mensen alleen op kantoor. Ik moest er even over nadenken, maar kwam tot de conclusie dat ik me hier nooit onveilig voelde. Ik bleef er even over nadenken, want eigenlijk is dat best bijzonder.

Ik moest denken aan mijn bezoek aan Rick in de gevangenis. Ik word een spreekkamertje binnen gebracht en moet aan de ene kant van de tafel plaats nemen. Rick wordt later door de deur tegenover mij binnen gebracht om plaats te nemen aan de andere kant van de tafel. Er wordt me gewezen waar de alarmknop zit. Als ik me onveilig voel kan ik daarop drukken en dan komt er binnen een mum van tijd een bewaker. Heel iets anders dus dan ons kantoortje op Kruispunt, waar zelfs geen tafel tussen mij en Rick in stond en waar geen alarmknopje was, laat staan een bewaker. Als Rick binnen komt denk ik voor het eerst bij mezelf: dus hij zou mij iets aan kunnen doen. Het is alsof Rick mijn gedachten kan lezen. Hij zegt: je weet waar het knopje zit, toch? Misschien moet ik maar eens gaan flippen, dan zit dat knopje er tenminste niet voor niks. We moeten erom lachen en meteen voelen we ons weer "gewoon veilig" bij elkaar. Hij voelt zich veilig genoeg om zijn levensverhaal te vertellen, hoe hij vroeger thuis dagen opgesloten werd in een gangkast en regelmatig in elkaar geslagen werd. Af en toe huilt en vloekt hij erbij. En ik voel me veilig genoeg om onbevangen naar zijn verhaal te luisteren en mijn tranen te laten lopen. Niks "gewoon veilig". Veiligheid is nooit iets gewoons als je meegemaakt hebt wat Rick heeft meegemaakt.

En onder onze bezoekers zijn er heel wat die ervaringsdeskundigen zijn als het gaat om onveiligheid.

Toen we met Kruispunt-bezoekers drie dagen in het Dominicanenklooster in Huissen op retraite waren, hadden we het thema veiligheid gekozen. Al pratend, schilderend, zingend en mediterend zijn we met dat thema bezig geweest.

We beginnen met een groepsgesprek. Ik leid dat in met een verhaal over vormen van veiligheid en geborgenheid en hoe die vormen steeds kunnen veranderen. Aanvankelijke geborgenheid kun je kwijt aken en hoe vind je dan een nieuwe vorm? Het begint al bij de geborgenheid in de baarmoeder, de buitenwereld komt "gefilterd" bij je binnen, maar je moet eruit, die harde wereld in. En waar vind je dan geborgenheid?

Als we er met heel de groep over doorpraten bijt Tim het spits af. Hij heeft niets met dat beeld van de baarmoeder. Zijn moeder had een meisje gewild, hij was er één van een tweeling en zijn zusje was kort na de geboorte overleden. Heel zijn jeugd heeft hij van zijn moeder, zeker als ze weer dronken was, te horen gekregen, dat hij dood had moeten gaan in plaats van zijn zusje. Die baarmoeder en later het ouderlijk huis waren al plekken waar hij niet gewent was. En als hij buiten kwam, dan werd hij door buurtgenoten "dat hoerenjong" genoemd, refererend naar de bron van inkomsten van moeder.

Wat een onveiligheid. En tegelijk: wat een veiligheid is er hier en nu in deze groep dat Tim dit durft te vertellen. En wat een veiligheid creëert Tim voor ons allemaal: na zijn verhaal kunnen wij allemaal op de poppen komen met de heftige kanten van ons leven.

Het woord "veilig" komt regelmatig voor in de conversaties op het Kruispunt en we hebben geleerd dat we onze oren moeten spitsen als het woord gebruikt wordt, omdat het verwijst naar onze corebusiness: een veilige plek bieden voor mensen die zich om allerlei redenen opgejaagd voelen. Guido gebruikte het woord na onze paasviering. Het is bij Kruispunt een traditie om de avond voor Pasen een viering te houden met een doopgedachtenis: mensen komen langs één van de pastores die een schaal water vasthoudt, de pastor tekent met een in het water gedoopte duim een kruisje op het voorhoofd en spreekt er een zegen bij uit.

Als Guido voor me staat, zet hij zijn petje af en kijkt me verwachtingsvol aan. Ik ben ontroerd: dit is de eerste keer dat ik Guido zie zonder petje op zijn hoofd. Ik teken een kruisje op zijn voorhoofd en spreek zijn naam uit en de paaszegen en daarbij voelt het voor mij alsof ik het extra voorzichtig doe. Want Guido maakt zich bijna kwetsbaar door zijn petje af te zetten.

Guido is een echte macho, dus ik ga hem na afloop niet vertellen hoe ontroerd ik was, maar wel zeg ik hem: "Dat is voor het eerst dat ik je zonder petje op zag, je hebt er een mooie kop voor." Guido lacht en zegt: "Ja, dat leek me wel eerbiedig of zo... en het voelde wel veilig."

Ach ja, natuurlijk gaat het hier om veiligheid: je zet niet alleen je petje af, maar ook je imago dat daarmee verbonden is, en dan vindt er ook nog eens een aanraking plaats, als is het maar een duim op een voorhoofd. Aangeraakt worden is lang niet altijd veilig.

Ik moet denken aan Janine. Haar bewindvoerder maakt regelmatig leefgeld voor haar over op de rekening van het Kruispunt, zodat wij het haar kunnen geven, want ze is haar bankpasje vaak kwijt. Als ik haar het geld voor deze week geef, slaat ze haar armen om me heen. Ik voel me er een beetje verlegen onder en probeer dat te verbergen door grappig te doen: "Ja, als ik je geld geef, dan ben ik wel lief he?" Maar Janine drukt zich dicht tegen me aan en zegt: "Nee hoor, ik vind je anders ook lief." Ze legt haar hoofd tegen mijn borst en zegt op kinderlijke toon: "Ik voel je hart kloppen, dat voelt lekker veilig." Ook voor Janine, zo weet ik, is respectvolle aanraking en zeker een aanraking die "lekker veilig" voelt allesbehalve vanzelfsprekend. Regelmatig vertoont haar lichaam sporen van het tegenovergestelde. Daarom voel ik ook nu weer de tranen in mijn ogen branden terwijl ik haar zachtjes heen en weer wieg zoals ik vroeger met mijn eigen kinderen deed.

Ik ben in mijn hoofd nog bezig met veiligheid en aanraking als de pedicures er weer zijn, die gratis de voeten verzorgen van Kruispunt-bezoekers. Er is zoals gewoonlijk weer veel animo voor. Terwijl vier pedicures met hun apparatuur er klaar voor zitten en verschillende bezoekers hun voeten weken in een teiltje met Badedas, bedenk ik me: zij voelen zich in ieder geval veiliger wat dit betreft dan ik. Ik heb heel wat veilig gevoel nodig voordat ik een vreemde aan mijn voeten laat zitten...

De bezoekers die het woord "veilig" gebruiken op belangrijke momenten houden ons als pastores bij de les. Dit is waar het hier om moet gaan. Ook voor de mensen die het woord zelf niet gebruiken, misschien niet eens kunnen gebruiken. Zoals in het geval van Mirko, een verwarde man uit Letland. Vreemd uitgedost komt hij elke dag op de inloop en vraagt steevast om een gesprekje. En ieder gesprekje begint hij met: "Believe me: I am not psychiatric..."

Laatst vroeg iemand of wij dan een psychiater op zo iemand afsturen. Nee dus. Dan is het gedaan met de veilige plek die hij hier heeft omdat hij zichzelf hier kan profileren als "not psychiatric".

We sturen nooit zomaar mensen op onze bezoekers af. Soms nodigen we wel hulpverleners uit om op een laagdrempelige manier bij het Kruispunt te proberen contact te leggen met iemand en te zien of er misschien een opening is. Is die er, dan is dat mooi, is die er niet, dan blijft Kruispunt de veilige plek waar niets hoeft en waar je niet allereerst bekeken wordt als een psychiatrisch geval of een verslaafde of een crimineel. Ieder mens is nog zo veel meer.

Mede daarom zijn we trots op de mensen van de VGGM (GGD) en het sociale wijkteam die op een laagdrempelige manier spreekuur komen houden op het Kruispunt. Ook zij zitten dan met mensen op

ons onbeveiligde en toch zo veilige kantoor. En soms kan er zomaar hulp ingezet worden bij mensen die wij niet zo ver konden krijgen dat ze zichzelf melden bij de hulpverlening. Maar het blijkt dan wel te kunnen als de hulpverlening dichtbij komt op hun veilige plek.

Wat een plek al niet kan doen.

We realiseren ons dat dat net zo goed voor onszelf geldt. We hebben een legertje vrijwilligers, gastvrouwen en een gastheer die zorgen voor een fijne sfeer. We hebben een bestuur dat ons het vertrouwen geeft om te doen wat onze corebusiness is en dat ons niet afrekent op tastbare resultaten (hoe meet je veiligheid?). En dat maakt dat wij ons als een vis in het water voelen, veilig dus. We zijn daarin helemaal van elkaar afhankelijk: als wij ons niet veilig voelen, op onze plek, dan kunnen we anderen geen veiligheid bieden.

En er zijn er nog veel meer die meewerken aan het bouwen van deze veilige haven: honderden vrijwilligers van kerken, scholen en service-clubs die regelmatig komen koken en met onze bezoekers eten, de mannen van de coverband Second Opinion die gratis een concert komen geven op het Kruispunt, de voedselbank die elke week alles wat niet opgehaald is bij ons komt afleveren, een meisje dat achttien jaar werd en besloot dat ze al genoeg spullen had en aan iedereen geld vroeg voor haar verjaardag om dat vervolgens aan het Kruispunt te doneren. Noem maar op.

Terwijl het thema veiligheid in mijn vezels is gekropen ga ik voor in één van onze zaterdagse vieringen. Ik zie ertegenop, als ik zie dat er een paar bezoekers duidelijk psychotisch zijn, anderen zijn behoorlijk onder invloed, er hebben er een paar ruzie, het is een chaotisch geheel. Weer vraag ik me af: gaat dit vandaag wel lukken?

Maar als de paaskaars is aangestoken wordt het stil in de kring en weet ik mij erin opgenomen. Ik lees een gebed uit een Psalm: "God, laat mij schuilen in de schaduw van uw vleugels". Best bijzonder, dat een volwassen mens zichzelf met een kuikentje vergelijkt dat naar de moederkip vlucht om onder haar veren te schuilen. Maar toch ook wel te begrijpen. Want eenmaal uit dat veilige ei gekropen komt er in die grote wereld heel wat dreigends op je af. Wat is er een betere plek voor een kuiken dan onder de vleugels van de moederkip, waar je haar hart kunt voelen. Lekker veilig. Onmerkbaar voor de anderen wisselen Janine en ik een blik van verstandhouding. Ze glundert. Ik ook. En al weer voel ik iets branderigs in mijn ogen. Zou ik eens langs de oogarts moeten...?

Anton Metske
Pastor

Activiteitenverslag

Het jaar 2018 is al weer twee maanden aan de gang en voor dit overzicht van het oude jaar ga ik in mijn gedachten, en in de agenda, terug naar de tijd die achter ons ligt. Daarbij bedenk ik dat het woord “activiteit” slecht bij Kruispunt past. Wij zijn niet zo van de activiteiten. Het is natuurlijk niet zo dat er niets gebeurt, maar veel meer vanuit het “er zijn”, “erbij blijven” en “beschikbaarheid”. Moet je opletten wat er dán allemaal gebeurt. Maar goed, daar gaat het over in het “sfeerverslag”. Mijn stukje moet de feiten en de cijfers benoemen.

De inloop

De inloop van Kruispunt was ook afgelopen jaar weer zes dagen in de week, twee maal per dag, open voor de bezoekers. Feestdagen of geen feestdagen, van maandag tot en met zaterdag stonden pastores, gastvrouwen en vrijwilligers klaar om in de beste stemming de mensen te ontvangen. Er werden duizenden potten thee en koffie gezet en tienduizenden boterhammen gesmeerd. Er werden pannen soep gekookt en met grote creativiteit maaltijden samengesteld van de producten die we wekelijks ontvangen van de voedselbank.

De aantallen bezoekers varieerden. In de ochtend zagen we soms wel vijftig verschillende mensen en in de avond, als er een warme maaltijd gekookt wordt zijn we met veertig echt vol, en dat was bijna elke avond het geval.

Tijdens de inloop vonden er vele gesprekjes plaats. Aan de balie werden de wereldproblemen besproken - én opgelost, met de vrijwilligers en voor een meer persoonlijk gesprek met de pastor was ook dit jaar het kantoor een veilige plek.

Vieringen

Iedere zaterdagmiddag: de viering ofwel het kerkcafé. Zingen, praten, bidden, een kaars aansteken, een echte activiteit zou je zeggen. Maar juist hier brengen we de dagelijkse beslommingen en hectiek even tot rust. En vanuit die rust kan er dan van alles gebeuren met jezelf. Het kan zomaar zijn dat je door één woord of gebaar anders gaat kijken. Maar vaker is de dagelijkse werkelijkheid van onze bezoekers te zwaar en te donker om door het licht geraakt te kunnen worden. Dan is alleen de

ontspanning van het halve uurtje al voldoende. Zoals Christi verwoordde: “Van mij mag het wel een uur duren, hoef ik even niks en heb ik ook geen gezeik aan m’n kop”.

Op de zaterdag voor Pasen vierden we dat het leven de dood overwint en deelden we met elkaar brood en druivensap. Eenieder die dat wilde kreeg een waterkruisje getekend op het voorhoofd met zijn of haar naam uitgesproken. Het bij je naam genoemd worden geeft betekenis aan je bestaan. Dat geldt voor ons allemaal.

De kerstviering dit jaar verliep bijzonder. In een mum van tijd was de zaal overvol en er was veel onrust. In de keuken werd door een aantal dames hard gewerkt aan het kerstdiner.

Samen met Chris, stagiair van Hogeschool Windesheim, had ik het kerstfeest voorbereid. Na een aantal binnenbrandjes geblust te hebben, zetten we alles klaar voor de viering. En ook vandaag gebeurde weer, wat altijd een wonder lijkt: het werd stil. De oude, bekende liederen werden uit volle borst meegezongen en er was licht!

Het jaar 2017 bracht ook verdriet. Drie mensen binnen Kruispunt zijn het afgelopen jaar overleden. Wij, als pastores, hebben een aandeel gehad in het afscheid nemen. We hebben een uitvaart mogen leiden, gesproken op een uitvaart en een “In Memoriam” gemaakt, voor de buurtbewoners, van de bezoeker die omkwam bij hotel “Rembrandt”. We “vierden” in dit verdriet dat we een gemeenschap zijn met elkaar.

Huissen

We zijn twee keer naar het Dominicanenklooster in Huissen geweest. Drie dagen lang werken en spelen rondom een thema binnen de sfeer van een echt klooster, inclusief het bijwonen van de Getijdengebeden. Steeds meer bezoekers ervaren het heilzame van een paar dagen verkeren in een andere sfeer en omgeving. Dit jaar viel ons tweede bezoek op 5 december. Sinterklaas, of in dit geval zijn knecht zwarte Piet, mocht daar natuurlijk niet ontbreken. Het was een heel gezellige avond, waarbij iedereen op het matje van Piet Theo werd geroepen, en we zelfs nog een cadeautje kregen. (Met dank aan Aalt Bakker van het klooster)

Klinkerbreed

Aan het begin van het jaar ging het project Klinkerbreed van start. Klinkerbreed is een “ontmoeting in taal”.

De omschrijving luidt volgens de website officieel: “een schrijfclub voor kansverdieners”. Wat zijn

kansverdieners? Alle mensen die wel wat rugwind kunnen gebruiken. Iedereen eigenlijk. Iedereen die kansverdiener is, is automatisch ook een kansgever. Om deze kansen uit te wisselen, moet je elkaar ontmoeten. Maar écht ontmoeten. Niet doen alsof, niet halfslachtig, niet geposeerd. We maken daarbij gebruik van taal.

Zo gingen wij van start op Kruispunt. Een groepje, waaronder een pastor, twee gastvrouwen, een vrijwilligster en een bestuurslid, bereidde een aantal middagen voor. Elke middag kende een thema, heel divers, zoals "het kind in ons", "eten", "vrijheid", "contact" en "vreugde". Aangezien we op Kruispunt graag schilderen, en soms niet zo talig zijn, besloten we om dat als uitgangspunt te nemen. De woorden komen dan vanzelf. En het was een groot succes. Er ontstonden, naast het schilderen, prachtige teksten, liederen en overpeinzingen.

Joop kwam op een goede dag bij ons aanfietsen, bepakt en bezakt. We kregen slecht contact met hem. Toch geloof ik dat hij zich bij ons wel op zijn gemak voelde. Omdat het buiten nogal koud was bleef hij graag binnen op de Klinkerbreed middagen. Hij luisterde aandachtig, zei nog steeds niet veel, maar zette zich wel aan het schilderen.

Bij het thema "eten" deed Joop iets heel bijzonders. Hij dacht bij "eten" niet aan zichzelf, maar aan de vogels. En maakte een schilderij waarin een vogeltje lekker aan het happen is. En misschien was hij het stiekem toch zelf.... de kleurigheid hebben het vogeltje en hij in ieder geval gemeen.

En het thema "vrijheid" ontlokte aan Lotte het korte maar krachtige: "Vrijheid is vrede". Met haar schilderij van een vredesduif brengt ze het mooi tot verbeelding.

En verder

-Heeft de kookgroep van de Lionsclub uit Oosterbeek ons getrakteerd op een groots diner, waarbij we allemaal aan gezellig gedekte tafels werden bediend. Wat was dat leuk! En wat hebben wijzelf daarvan genoten! Het was alsof we thuis uit eten waren.

-Heeft een delegatie uit de gemeenteraad van Arnhem een keer voor ons gekookt.

-Is er een nieuwe Kruispunt-folder uitgebracht. Kleurrijk en met een moderne uitstraling.

-Hebben de gastvrouwen/heer en de vrijwilligers een inhoudelijke training gehad van het Cor Schippersinstituut.

- Was er een gezellig personeelsuitje naar het Openluchtmuseum.
- Hebben de pastores voorlichting gegeven aan kerken, scholen en serviceclubs.
- Zijn er meerdere stagiairs op Kruispunt ontvangen. Middelbare scholieren voor een maatschappelijke stage, één student van de Chr. Hogeschool Windesheim liep het gehele jaar met ons mee en nog enkele anderen kwamen voor een snuffelstage.
- Zijn ook dit jaar de pedicures weer twee keer geweest en is de kapper regelmatig gesignaleerd op maandagmorgen.
- Hebben de pastores tweewekelijks het “doorstroomoverleg”. Hierin zijn de VGGM, het wijkteam en de nachtopvang vertegenwoordigd en bespreken zij die mensen waar zorgen om zijn.
- Hebben we een goed contact met de straatcoaches en overleggen zo nodig met elkaar.
- Hebben de pastores mensen opgezocht in ziekenhuizen, PI’s, instellingen en thuis, van Arnhem tot Amsterdam, van Zwolle tot Almelo, en van Rotterdam tot weer in Arnhem.

Tot slot

Misschien niet zoveel activiteiten, maar dan toch veel beweging en beweging. En o ja, we wandelen soms ook met een bezoeker, gewoon een rondje Sonsbeekpark.....

Connie Vliek
Pastor

Ervaringsverhaal gastvrouw

Sinds november 2016 werk ik als gastvrouw bij het Kruispunt.

Vanaf het moment dat ik hier binnen stapte is geen dag meer hetzelfde geweest.

De diversiteit aan mensen met zoveel verschillende achtergronden zorgt voor bijzondere ontmoetingen.

Het is wonderlijk om te zien hoeveel een kopje koffie, een boterham, warme maaltijd of kerkdienst voor iemand kan betekenen, terwijl het voor velen van ons zo "gewoon" is.

Om dit de bezoekers te kunnen bieden zijn naast de vaste medewerkers onze lieve vrijwilligers onmisbaar.

Soms zijn er best lastige situaties, die niet altijd met afspraken zijn op te lossen.

Echter met elkaar als team, met respect, compassie en humor maken wij van een kruispunt een "rotonde".

Monica Hermesen

Gastvrouw.

Ervaringsverhaal vrijwilliger

Connie vroeg mij een stukje voor het jaarverslag te schrijven. Het moest vooral geen formeel stuk worden maar gewoon de praktijk van de dag.

Ik zal mij eerst kort aan u voorstellen; ik ben Karin en na 25 jaar als therapeut en later ook als manager te hebben gewerkt, werd het tijd voor iets anders. Alle consequenties daar gelaten besloot ik vrijwilligerswerk te gaan doen. De maatschappelijke opvang was daarbij niet nieuw voor mij.

Bij het Kruispunt is geen dag hetzelfde. We roeien met de riemen die we hebben. Soms is er veel eten, is er een gastvrouw, een pastor en zijn er veel vrijwilligers. En is de stemming gezellig. Maar hoe dan ook, we proberen altijd te doen wat we kunnen. Koffie, thee en een luisterend oor zijn er altijd.

En met weinig middelen kunnen we toch veel doen. De warmte, de gezelligheid en het welkom zijn, zijn misschien wel het belangrijkste.

Daarna komen de vele potten koffie en thee, brood, en wat er verder maar is. Vaak zijn er giften van bakkers of cateraars. Heel creatief proberen we hier dan weer iets van te maken.

Hoewel het soms lijkt dat onze gasten het vanzelfsprekend vinden dat we er zijn en wat we doen, laten ze regelmatig merken erg op het Kruispunt gesteld te zijn. Ieder op zijn of haar eigen manier. Voor mij is de uitdaging de ochtend gezellig te laten verlopen. Hulp te bieden waar mogelijk en het contact met de unieke individuen met ieder zijn eigen geschiedenis. Achter elke geschiedenis zit een verhaal, vaak met pijn, verdriet en verkeerde keuzes. Ik probeer niet te oordelen, voor mij is iedereen gelijk en krijgt iedereen hetzelfde kopje koffie met het beroemde kruispunt gebak (Maria biscuitje).

Ik hoop dit werk nog lang te kunnen doen, ik doe het met veel plezier. Zeker ook dat door de fijne collega's. Elke collega heeft een eigen manier van werken, dat was in het begin even lastig. Maar de rode draad is duidelijk en naarmate je er langer werkt leer je iedereen ook beter kennen natuurlijk.

Karin

Vrijwilliger

Ervaringsverhaal stagiair

In het voorjaar van 2017 stapte ik voor het eerst bij Kruispunt naar binnen om een korte stage te lopen voor mijn opleiding HBO-theologie. Ik wilde graag weten wat een stichting als Kruispunt doet voor mensen die dak- en thuisloos zijn. Hoe gaat het daar in zijn werk en vooral: wat doen de pastores? Daarnaast wilde ik mensen ontmoeten die ik in mijn dagelijks leven niet tegen kom. Mensen die misschien wel op straat leven en zo'n ander leven hebben dan ik.

Wat vond ik het spannend! Maar ook: wat werd ik erdoor gegrepen. Een korte oriëntatiestage werd een stage van een jaar.

Tja, wat betekent Kruispunt voor mij? Vooral ontmoetingen met vele verschillende mensen. Ontmoetingen die van alles bij mij oproepen: hele vreugdevolle, spannende, een enkel keer angstige, maar vooral veel inspirerende ontmoetingen. De verhalen van de bezoekers, hun directheid in de communicatie en uiterlijkheden die wegvallen. Zij leren mij dat het er in het leven niet toe doet wát ik doe, maar dat het erom gaat wie ik als mens ben.

Deze ontdekkingsreis gaat echter niet zonder piepen en knarsen. Wat een vragen roept het bij mij op over arm en rijk, de inrichting van onze samenleving, hulpverlening. Mijn eigen waarden en normen, ze gaan echt door de mangel.

Ik zou het voor geen goud willen missen. Nog maar 4 ½ maand stage te gaan...

Chris Möhlmann

Stagiair

Ervaringsverhaal kookvrijwilliger

Al gedurende een aantal jaren mag ik een paar keer per jaar meedoen met het koken in het Kruispunt.

Eerst een aantal jaren met een nichtje van mij, vanuit een kerkgenootschap in Arnhem.

Sinds vorig jaar met een groepje mensen vanuit de Raad van Kerken Arnhem.

Het was even wennen: grote potten en pannen.....

En de hoeveelheden? Hoe krijgen we dat klaar? Want als het niet je vak is om voor zoveel mensen te koken en je bent geen natuurtalent, is dat een uitdaging.....

Waarom doe je het dan? Om meerdere redenen:

1. Je hoopt een klein steentje bij te kunnen dragen aan het welzijn van mensen waarbij het net iets anders loopt in het leven. Mensen, die om allerlei redenen in onze complexe samenleving niet tot hun recht komen of problemen hebben.

Door middel van een warme maaltijd, met daarbij een glimlach of een praatje even een positief momentje te bieden, in "hun" Kruispunt, een heel belangrijke plek voor hen.

Als "vrijwillige koker" laten zien/voelen dat er, naast de vaste medewerkers, mensen zijn die hen én hun plek zo belangrijk vinden, dat ze daar tijd en aandacht aan willen geven.

2. Het samen doen. Leuk om met allerlei mensen iets samen te doen: menu verzinnen, boodschappen doen, koken, opscheppen.... de spanning of het gaat lukken, of er voldoende eten is en het (al dan niet positieve) commentaar af te wachten.....

3. Als laatste: je doet het voor jezelf. Confrontatie met hoe het leven er ook uit kan zien. Het gaat in het leven zoals het gaat.

Het geeft je de kans om na te denken over je eigen leven en stil te staan bij dankbaarheid.

Ik heb al diverse keren "hulp" mee genomen als dat onverwachts (door bv ziekte) nodig bleek, mijn beide zonen en een vriendin. En ook voor hen voelde het goed en ze zijn zo weer bereid om mee te helpen.

Ik zie het als een waardevolle ervaring en ik kan het van harte aanbevelen!

Ans Bosma

Kookvrijwilliger

Verslag onderhoudswerkzaamheden verricht in 2017 in overleg met bestuur De Duif / Kruispunt vertegenwoordigd door Peter Offringa/ Rob Teunissen.

Tijdens de overdracht periode van het pand aan de Spoorwegstraat 11 en 13 , van de PGA huur naar eigendom situatie is een drietal onderhouds-ramingen gemaakt welke als uitgangspunt hebben gediend t.b.v. een offerte traject onderhoud. Daarnaast is een opknapbeurt van het entreegebied in de offerte aanvraag meegenomen.

Gezien de dermate grote verschillen in de geraamde kosten per offerte en de beschikbare(wenselijke) budgetten is gekozen voor een andersoortige aanpak. Namelijk niet uitbesteden aan één hoofdaannemer maar direct kleinere onderaannemers opdracht verstrekken. T.b.v. opknapbeurt entreegebied is een deel van het werk verricht als service project door Rotary Arnhem IJssel die ook een deel van de materiaal kosten voor zijn rekening heeft genomen en voor een deel sponsoren heeft aangedragen.

Zo is er ook een model beheersplan legionellapreventie opgesteld en overhandigd aan De Duif.

Dak onderhoud werkzaamheden

Na een ernstige lekkage op de verdieping van de Duif is de goot voorzien van nieuwe bodem en dakbedekking. Op het platte dak zijn deels vergane loodslabben in aansluiting met belendende gevel opnieuw in gefreesd en vervangen door nieuw lood.

De met houtrot aangetaste dakranden, goot opstanden en windveren zijn vernieuwd door multiplex stroken en opnieuw geschilderd. Slechte aansluitingen zijn nieuw ingeplakt, antenne verwijderd, schoorsteen waterdicht gemaakt en dakraampje vervangen. Alle gevelkozijnen, uitkomend op het platte dak, zijn opnieuw geschilderd. De gevels aan de Spoorwegstraat en de Patersstraat staan voor 2018 in de planning.

Opknopbeurt entreegebied: entreeportaal, kantoor, berging en gang

Na overleg met Anton en Connie en een goede voorbereiding is op een zaterdag door een negental leden van de Rotaryclub en een timmerman / elektricien van start gegaan. De bestaande plafonds zijn gesloopt en afgevoerd, het railsysteem is geschilderd en voorzien van nieuwe geluidsabsorberende beplating (reserve pak staat op zolder De Duif). Vooraf zijn sparingen gemaakt in de platen en na montage de nieuwe led-spots gemonteerd en aangesloten.

De wanden, kozijnen en deuren zijn na schoonmaak gesausd en geschilderd. T.b.v. keuken berging zijn nieuwe Ikea bergkasten aangeschaft alsook een tweede, staande diepvrieskast

t.b.v. de voorraad voor de kook- en lunchploeg. T.b.v. het binnen raam in ontvangstkantoor is luxaflex gemonteerd. Eveneens is vitrage naar de stomerij gebracht en gereinigd.

Na herstel van de wandschappen en het aanbrengen van een waslaag t.b.v. de bestaande marmoleum vloer is de nieuwe afdek vloer over het bestaande marmoleum in het kantoor en de berging een resterend punt.

Hans Verborg

Bestuursadviseur gebouwbeheer

Kookgroepen in 2017:

Protestantse Gemeente Elden- De Kandelaar

Baptistengemeente Arnhem Centrum

Anglicaanse Kerk Arnhem

Oud Katholieke Kerk Arnhem

Parkstraatgemeente

Protestantse Kerk Rozendaal

Eusebiusparochie Arnhem

Evangelische Broedergemeente Arnhem

Evangelisch Lutherse Kerk Arnhem

Greja Kristen Indonesia Nederland

Volle Evangeliegemeente De Hoeksteen

Gereformeerde Kerk Zetten

Protestantse Kerk Elst

Protestantse Kerk Schaarsbergen

Diakonessenkerk Arnhem

Taborgemeente Ede

Protestantse Kerk Eerbeek

Gezamenlijke Kerken Oosterbeek

Protestantse Kerk Renkum-Heelsum

Protestantse Gemeente Heteren

De Ronde Tafel

De Rotary

Inner Wheel

Kiwani's

Lions Club

Raad van Kerken Arnhem

Sathya Sai Organisatie

Personeel

Ook in 2017 kon Stichting Kruispunt haar werk blijven doen dankzij de grote inzet van de pastores en gastvrouwen en –heer, bijgestaan door een groot aantal vrijwilligers. Door het vertrek van het Leger des Heils kwam de verantwoordelijkheid voor de bezetting tijdens de openstelling op de woensdag- en donderdagochtenden geheel bij Stichting Kruispunt te liggen. Dit betekende uitbreiding van de formatie gastvrouwen/-heer met 8 uur per week.

Stichting Kruispunt prijst zich gelukkig met een trouwe ploeg van gastvrouwen en een gastheer. Door het vertrek van een van de gastvrouwen en met het oog op de leeftijdsopbouw binnen deze groep medewerkers werd en wordt actief gezocht naar een of meer geschikte nieuwkomers.

Een punt van zorg is en blijft het in standhouden van een voldoende grote pool aan vrijwilligers. Via de vrijwilligerscentrale wordt daarom voortdurend de mogelijkheid van vrijwilligerswerk bij Stichting Kruispunt onder de aandacht gebracht.

Personeelsformatie bezoldigd SEP

2 pastores (samen 1,9 fte) in vaste dienst.

6 gastvrouwen en –heer (samen 1,7 fte), allen in vaste dienst.

1 schoonmaakster (0,4 fte) in vaste dienst.

Personeelsformatie onbezoldigd SEP

Het bestuur van Kruispunt bestaat uit zes leden en één adviseur beheer pand Spoorwegstraat.

Verder zijn binnen Stichting Kruispunt ruim 130 vrijwilligers actief, waaronder ongeveer 100 vrijwilligers, die regelmatig voor onze bezoekers koken. De kookgroepen komen uit kerken, scholen en serviceorganisaties.

Lieke van Zanten

Bestuurslid

Financieel jaarverslag 2017

OVERZICHT INKOMSTEN EN UITGAVEN	2017	2016
Inkomsten:		
Gemeente Arnhem	€ 162.646	€ 160.565
Legaten	13.790	0
Kerkelijke en particuliere giften	57.662	40.285
Maaltijdsponsoring	15.000	15.000
<i>subtotaal</i>	€ 249.098	€ 215.850
Financiële baten	71	158
Overige baten	2.700	1
Totaal inkomsten	€ 249.169	€ 216.009

Uitgaven:		
Loonkosten	€ 185.844	€ 170.540
Overige personeelskosten	3.560	1.688
Huisvestingskosten	16.413	16.322
Maaltijdkosten	27.517	24.019
Overige kosten	11.854	13.169
Verwerving Spoorwegstraat	0	4.542
Financiële lasten	197	220
Totaal uitgaven	€ 245.385	€ 230.500

Exploitatieoverschot € **6.484** € **-14.491**

BALANS PER:	31-12-2017	31-12-2016
ACTIVA:		
Vaste Activa		
50% aandeel Spoorwegstraat 13 te Arnhem	€ 79.500	€ 79.500
Totaal vaste Activa	€ 79.500	€ 79.500
Vlottende Activa		
Vooruitbetaalde kosten	€ 4.087	€ 4.398
Liquide middelen	65.494	57.059
Totaal vlottende Activa	€ 69.581	€ 61.457
TOTAAL ACTIVA	€ 149.081	€ 140.957
PASSIVA:		
Weerstandsvermogen	€ 16.640	€ 10.156
Voorziening onderhoud Spoorwegstraat	22.750	19.250
Langlopende schulden hypothecaire lening	83.000	83.000
Kortlopende schulden	26.691	28.551
TOTAAL PASSIVA	€ 149.081	€ 140.957

Toelichting Financieel Jaarverslag 2017

Na enkele jaren van tekorten op de exploitatie is er in 2017 een overschot van € 6.484,- wat met name wordt veroorzaakt door een forse toename van de kerkelijke en particuliere giften met € 17.377 en de ontvangst van een legaat ter grootte van € 13.790,-. Ook op deze plaats willen wij de talrijke gevers van grote en kleine bedragen hartelijk bedanken. Zonder deze bijdragen zou Stichting Kruispunt haar activiteiten ten behoeve van de dak- en thuislozen niet kunnen uitvoeren.

Een bedrag van € 2.700,- kon worden bijgeschreven doordat vanaf 2017 Stichting Kruispunt geen accountantsverklaring meer hoeft te overleggen aan de gemeente Arnhem en de hiervoor gemaakte reservering vrij kwam.

Aan de uitgavenkant stegen met name de loonkosten als gevolg van cao-verhogingen en als gevolg van het tussentijds ontbinden van een arbeidsovereenkomst met een van de gastvrouwen.

In 2016 is het pand aan de Spoorwegstraat 13 eigendom van Stichting Kruispunt en De Duif geworden, ieder voor 50%. Ter financiering van de aankoop is door Dullertsstichting en de Nicolai Broederschap een hypothecaire lening aan stichting Kruispunt verstrekt van € 83.000,- . Deze lening is vrij van rente en aflossingsvrij en wordt verstrekt zolang het pand door Stichting Kruispunt gebruikt wordt voor het doel waarvoor Stichting Kruispunt is opgericht. Met de verwerving van het pand werd onder andere een verlaging van de huisvestingskosten beoogd. Per saldo blijven de huisvestingskosten op hetzelfde niveau, echter doordat diverse instellingen en organisatie bereid worden gevonden (een deel van) de onderhoudskosten voor hun rekening te nemen daalden in 2017 de netto gebruikerslasten met een bedrag van € 4.447,-

Bij de verwerving van het pand is bij de verkopende partij een bedrag bedongen als voorziening voor het herstellen van achterstallig onderhoud. Het aandeel van Stichting Kruispunt hierin is € 19.250. Doordat zoals hiervoor aangegeven het merendeel van de onderhoudskosten werd gedoneerd, is deze voorziening in 2017 niet aangesproken maar is vanuit de exploitatie een bedrag ter grootte van € 3.500,- gedoteerd aan deze voorziening. Dit bedrag is conform de norm berekend als 1% van de herbouwwaarde en zal jaarlijks worden gedoteerd.

Het eigen vermogen is in 2017 gestegen naar € 16.640,-. Dat is een goede ontwikkeling, maar wel het gevolg van een eenmalig legaat en een forse toename van de giften en bijdragen, waarvan het allerm minst zeker is dat deze lijn in 2018 wordt gecontinueerd. Daarnaast blijft voor een instelling met omvang en activiteiten als Stichting Kruispunt een eigen vermogen van € 16.640,- een wankel basis en is een verdere versterking van het eigen vermogen nodig om de continuïteit op langere termijn zeker te stellen. Een goede ontwikkeling hierbij is dat met de gemeente Arnhem de afspraak is gemaakt dat met ingang van 2018 weer de volledige personele lasten zullen worden gesubsidieerd, wat leidt tot een substantiële verhoging van de bijdrage van de gemeente.

De overige exploitatiekosten zullen moeten worden gedekt uit bijdragen van anderen. Stichting Kruispunt is vol vertrouwen dat dat ook gaat lukken. Dat baseren wij op de grote verbondenheid die er is met de 'Arnhemse Stichtingen', Woningcorporatie Vivare, de gemeente Arnhem en een groot aantal zeer betrokken vrijwilligers. Daarnaast krijgen wij een groot bedrag aan giften van particulieren en kerkelijke instellingen.

Zo hebben wij in 2017 financiële ondersteuning ontvangen van o.a. Vivare € 10.000, Wijkdiaconie Opstandingskerk € 4.088, Protestantse gemeente Elst € 11.000, Protestantse Gemeente Delden € 2.500, Taborkerk Ede 1.099, Evangelische Lutherse Gemeente € 1.213 en vele anderen voor een totaal bedrag van ruim € 57.000,-

De inzet, betrokkenheid, daadwerkelijk hulp en financiële ondersteuning groot en klein van heel veel verschillende partijen en particulieren is hartverwarmend. Samen met de inzet van vele vrijwilligers zijn wij zo in staat een onmisbare voorziening voor de dak- en thuislozen te realiseren.

Peter Offringa
Penningmeester

Fondsenwerving

De opvang van dak- en thuislozen wordt voor een groot deel verzorgd door vrijwilligers. Twee professionele krachten worden gefinancierd via een bijdrage van de Gemeente Arnhem. Via collectes en acties vanuit een groot aantal kerkgemeenschappen uit de wijde omgeving ontvangen wij jaarlijks een flink bedrag dat gebruikt wordt om de kosten van de opvang te financieren. Daarnaast doen wij een aantal maal per jaar een beroep op fondsen en instellingen. Vanuit onder andere de Dullertsstichting en de Stichting Sint Nicolai Broederschap ontvingen wij bijdragen voor de dak- en thuislozen, daarnaast ontvingen we mooie bijdragen vanuit de Stichting Bijzonder Noden, de Vincentius Vereniging en de Kohlmanstichting. Daarnaast ontvingen wij via Woningcorporatie Vivare opnieuw een welkome bijdrage. Niet onbelangrijk zijn de bedragen die we jaarlijks van particulieren ontvangen. Het is goed om te merken dat er zoveel mensen zijn die oog hebben voor de situatie waarin dak- en thuislozen zich bevinden, aan de rand van de samenleving. Het werk van Kruispunt is niet mogelijk zonder extra bijdragen. Zeker in deze tijd is financiële ondersteuning meer dan welkom.

Guus van Kleef
Bestuurslid Kruispunt

Schenken

Stichting Kruispunt is geheel afhankelijk van giften en subsidies. Hoewel velen ons werk financieel steunen, is het steeds moeilijk de begroting rond te krijgen.

Daarom willen wij hier wijzen op de mogelijkheid donateur te worden en zo ons werk te steunen. Een aanmeldingsformulier vindt u op het laatste blad.

U kunt een bedrag schenken:

- ✓ eenmalig;
- ✓ periodiek
- ✓ bij testament

Stichting Kruispunt is door de Belastingdienst aangemerkt als ANBI (Algemeen Nut Beogende Instelling). Dat betekent dat giften aan Stichting Kruispunt aftrekbaar zijn.

Krijg geld terug!

Als u zich voor minstens 5 jaren verbindt, kunt u uw giften aan Kruispunt geheel aftrekken, ongeacht de drempelwaarde. U kunt zo 52% van uw donatie terugkrijgen van de Belastingdienst. Op een gift van bv. € 10 per maand krijgt u zo € 62 terug!

Het maken van een overeenkomst hiervoor met Stichting Kruispunt is kosteloos.

Elke bijdrage is welkom op bankrekeningnummer NL 85 INGB 0007 2357 57 t.n.v. Stichting Kruispunt, Arnhem.

Gegevens STICHTING KRUISPUNT

Bestuur:

✓ Barth van Eeten	voorzitter
✓ Trees Bartelds	contact Raad van Kerken Arnhem
✓ Sjoerd Meulensteen	secretaris
✓ Lieke van Zanten	personele zaken
✓ Guus van Kleef	fondsenwerving
✓ Peter Offringa	penningmeester
✓ Hans Verborg	bestuursadviseur Gebouwbeheer

Pastores:

- ✓ Anton Metske
- ✓ Connie Vliek

Adresgegevens

Spoorwegstraat 13
6828 AM Arnhem

Telefoon 026 4433072
Emailadres: stichtingkruispunt@planet.nl
Website: www.stichtingkruispunt.nl

Bankrekening

NL 85 INGB 0007 2357 57
t.n.v. Stichting Kruispunt Arnhem

AANMELDINGSFORMULIER DONATEUR

STICHTING KRUISPUNT ARNHEM

Ja, ik word donateur van Stichting Kruispunt!

Naam:.....

Adres:.....

Postcode en plaats:.....

Bankrekening:.....

Donatiebedrag:.....

eenmalig/maandelijks/jaarlijks (doorstrepen wat niet van toepassing is)

- Ik verbind mij voor 5 jaar en wil gebruik maken van de mogelijkheid van volledige aftrekbaarheid:

ja / nee (doorstrepen wat niet van toepassing is)

Het ingevulde formulier s.v.p. sturen naar:

Stichting Kruispunt

t.a.v. de penningmeester

Spoorwegstraat 13

6828 AM ARNHEM

Per mail kan ook naar: stichtingkruispunt@planet.nl